OOST POST

SOERABAIJASCHE COURANT.

№ 58 ZESDE JAARGANG. 1858

PRIJS VAN INTEEKENING.

Per 6 maanden voor Soerabaya. . . . f 7 50
„ „ „ „ Java. . . . . . „ 9 –
„ „ „ „ Buitenbezittingen. . „ 10 –
„ „ „ „ Nederland. . . . „ 13 –
De OOSTPOST verschijnt elken *Maandag* en *Donderdag*.

DONDERDAG 22 JULIJ.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

De prijs der ADVERTENTIEN is f 2.– voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentien met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.

Bij deze courant behoort een bijvoegsel.

H. H. geabonneerden, die tot heden verzuimd mogten hebben het abonnement op den *Oostpost* te voldoen, worden hieraan bij dezen zeer beleefdelijk herinnerd, om geene stoornis in de ontvangst te ondervinden.

SOERABAYA, 20 *Julij* 1858. E. FUHRI & CO.

ART. 32—38 VAN HET POLICIE-REGLEMENT VOOR DE STAD EN VOORSTEDEN VAN SOERABAYA.

Sints het jaar 1829 bestaat er voor de stad onzer inwoning een policie-reglement, dat later ook voor andere plaatsen op Java van toepassing is verklaard

In dat reglement zijn onder anderen voorschriften opgenomen omtrent het huren van inlandsche bedienden, eene volksklasse, welke hare meesters in het algemeen aanleiding heeft gegeven tot vele klagten; en inderdaad, indien er in de laatste jaren, in vele zaken en in vele opzigten vooruitgang is te bespeuren in het maatschappelijk leven in Nederlandsch Indie, indien de inlander vooral te dezer plaatse meer en meer bewijzen geeft van geschiktheid tot het aanleeren van ambachten, en daarin den Europeaan in vaardigheid en bevattelijkheid meer en meer op zijde streeft, zoo moet men helaas! tevens erkennen dat de klasse der huisbedienden, wel verre van in dien vooruitgang te deelen, meer en meer in zedelijkheid en geschiktheid achteruitgaat, zoodat in onzen tijd trouwe, ijverige en geschikte huisbedienden tot de zeldzaamheden beginnen te behooren.

Al zeer ligtelijk wordt deze toestand der dienende klasse aan onvoldoende policie-reglementen en eene gebrekkige toepassing daarvan toegeschreven, en men verliest uit het oog dat het kwaad eerder bij de meesters zelven moet gezocht worden.

Wanneer men nagaat welke de policie-bepalingen, ten opzigte der zoogenaamde dienstbare klasse zijn, zoo zal men zich kunnen overtuigen dat, wanneer zij die dienstboden in huur nemen, van hunne zijde aanvangen met die bepalingen na te leven, dezelven voldoende zijn, om luije en ongeschikte bedienden te weren en de taak der policie in dat opzigt in de hand te werken en gemakkelijk te maken.

De policie-verordeningen nu ten opzigte van dienstboden zijn van den volgenden inhoud:

32. Ieder vrij mensch die zich voor eenen bepaalden tijd tegen zeker loon, vrijwillig aan een' ander dienstbaar heeft gesteld, zal gehouden zijn den aldus op zich genomen diensttijd uit te dienen, even gelijk het den dienstbruiker verboden is, zoodanig dienstdoende, vóór en aleer de tijd verstreken is, uit zijne dienst te stellen.

33. Indien de tijd van dienst niet bepaald is, zal dezelve gehouden worden, voor ééne maand te zijn ingegaan en zullen beide verpligt zijn, elkander vóór de helft der maand de dienst op te zeggen

34. In geval de dienstbruiker goed mogt vinden, den dienstdoende voor den bij het voorgaande artikel bepaalden termijn van opzeggen uit zijne dienst te ontslaan, zal hij behalve de volle voldoening van het loon tot het einde der maand, nog gehouden zijn tot het geven van kostgeld.

35. In geval de dienstdoende buiten den bepaalden termijn van opzeggen en in het algemeen buiten weten van den dienstbruiker, zijne dienst verlaat, zal hij daardoor alleen het reeds verdiende loon verbeuren en naar luid van art. 2 gestraft worden.

36. Deze bepalingen zullen echter geen effect sorteren, wanneer een van beide den andere wegens mishandeling. dan wel wangedrag, bij de policie aangeklaagd en zulks genoegzaam bewezen heeft.

37. Een ieder is verpligt, den zijnen dienst verlatende een behoorlijk certificaat uit te reiken, waarin naar waarheid zoo wel het gedrag als de redenen waarom zoodanig persoon zijn dienst verlaat, zullen bekend gesteld zijn, op verbeurte eener boete van *drie guldens.*

38. Op gelijke boete is het een' ieder verboden, iemand in zijne dienst te nemen die niet van zoodanig certificaat dan wel van een bewijs van zijn Hoofd voorzien is.

Uit deze bepalingen nu zal men ontwaren dat het policie-reglement zelfs als overtreding beschouwt het ligtvaardig of zonder voldoend getuigschrift in dienst nemen van bedienden.

Met genoegen lazen wij daaromtrent onlangs in eene der Bataviasche dagbladen het navolgende, hetwelk wij gerustelijk ook op onze stad mogen toepassen:

Hoe gaat het in het algemeen toe met de briefjes of de getuigschriften van de bedienden? Zeker al zeer *ligtvaardig!* In Nederland is men niet gewoon, een bediende in huur te nemen, zonder dat men bij de vorige meesters een zooveel mogelijk naauwkeurig onderzoek naar geschiktheid en gedrag heeft gedaan. Hier daarentegen worden niet zelden inlanders in dienst genomen, die in het geheel geen getuigschrift vertoonen, of die met een zeer verjaard stuk als hun laatste document voor den dag komen. Men waagt het maar met den kerel, meent hem wel te zullen dresseren, vindt zijn gezigt (nota bene!) nog al eerlijk en troost zich overigens met het voornemen, om, als hij niet bevalt, hem weg te jagen en het evenzoo weder met een anderen kerel te wagen. „Honderd voor één" is hier het spreekwoord geworden. Gewis zijn er inlanders in overvloed, die ons kunnen dienen; maar of men zich op zulke zedelijke gronden als wij aanvoerden, eene doorgaand goede bediening verzekert, dat zijn wij zoo vrij te betwijfelen Er is echter van de zijde der particulieren iets, dat, naar ons inzien, nog veel meer kwaad sticht. Wij bedoelen de oppervlakkige en de valsche getuigenissen, die worden afgegeven. Uw bediende is blijkbaar diefachtig van karakter; als hij zijn slag kan waarnemen, kaapt hij wat weg; maar 't zijn altijd kleinigheden; reden om hem voor de policie te brengen, vindt gij niet; toch ontdoet gij u van hem, om zijne diefachtigheid, daar deze u wel eens meer zou kun-

EEN KANDIDAAT-VRIJMETSELAAR.

II.

HET EXAMEN.

> Ueber alle Antworten des Kandidaten Jobses
> Geschah allgemeines Schutteln des Kopfes,
> Der Inspector sprach zuerst, hem! hem!
> Drauf die anderen *Secundum ordinem.*
>
> JOBSIADE.

Op hetzelfde uur als vroeger trad onze examinandus de kamer des presidents binnen, die op dezelfde wijze gedekoreerd was, en hetzelfde getal en soort van personen inhield, als bij de eerste vergadering. De kalkbak stond insgelijks wederom ter zijner ontvangst gereed, en scheen zich in deze zijne omgekeerde dienst bijzonder wél te kunnen schikken. Op nieuw klonken nu de troffels wederom tegen elkander, waarna de voorzitter zijnen driestal verliet, en regt opstaande, WIERDE gelastte, wederom den kalkbak te bestijgen, en zich met het gezigt naar zijne aanstaande broeders te wenden, na het volbrengen van welke manoeuvre de voorzitter het onderzoek aldus begon:

„Edele strijder tegen de duisternis! Verachter der profane wereldburgerij! Stoute strever naar het verhevene onzer aloude orde! Milde beschermer der verdrukte natuurgenooten! Avontuurlijk Adamskind! hoe is uw naam?"

„Hm, HARMEN PETRUS WIERDE, hm, hm!"

„De kenteekenen, waaruit men uwe betrekking tot de orde kan opmaken, worden dan alléén door u in toepassing gebragt, wanneer gij u in het gezelschap van duisterlingen bevind; en komen het allerminste hier te pas, waar wij u geheel en al kennen. Gij moet daarvan evenwel steeds een minder in het oogloopend gebruik maken, ten einde uwe luidruchtige handelwijze tot geene verkeerde gevolgtrekkingen leide. Wij konden u daarvoor slechts heden waarschuwen, en niet gisteren, dewijl dit eene inbreuk op ons onschatbaar geheim zoude gemaakt hebben. Gij legt thans deze proeven uwer ingewijdheid af, en antwoordt mij onbewimpeld op de volgende vragen. Vooreerst vraag ik u dan: welke zijn uwe politieke beginselen?"

„Dit woord versta ik niet."

„Welke zijn uwe staatkundige beginselen?"

„Ik ben aan de staatkunde nog niet begonnen; maar ik denk er eerstdaags ongemakkelijk werk van te maken."

„Wanneer ik hier van beginselen spreek, dan bedoel ik uwe denkbeelden over de staatkunde, wat gij over onze staatsinrigting, over de publieke aangelegenheden van ons staatsgebouw denkt?"

„O, daar denk ik zeer goed over."

„Maar hebt gij dan volstrekt geen aanmerkingen te maken op de wijze, waarop ons staatsbestuur zijne magt en gezag uitoefent?"

„Volstrekt niet; alléén wenschte ik wel, dat men een tweeden luitenant van de schutterij wat hooger bezoldigde."

„In dit antwoord straalt uw eigenbaat door, waaraan evenwel een vrijmetselaar vreemd behoort te zijn; ik had andere denkbeelden bij u verwacht, blijft gij bij dit gevoelen persisteren?"

„Als het niet anders kan, zal ik mij met de zeven honderd guldens blijven behelpen."

„Gij schijnt mijne vragen niet te begrijpen, ik wenschte van u te weten, waaraan gij de voorkeur geeft, of aan een monarchalen of aan een constitutionelen, of aan een republikeinschen regeringsvorm?"

„Ik moet u verzoeken, slechts de Nederduitsche taal te spreken, anders moet ik u het antwoord schuldig blijven."

„Hebt gij liever, dat de koning ons alléén regeert, of dat zulks met overleg der Staten geschiede, of wél wenscht gij het bestuur toevertrouwd te zien aan mannen uit den boezem des volks gekozen, zonder een koninklijk opperhoofd?"

„Ik ben voor geen verandering, laat het blijven zoo als het is, en ik dus steeds officier der kantonnerende schutterij."

„Welke talenten hebt gij u bijzonder eigen gemaakt?"

„Onze pachthoeve heeft mijn vader in vollen eigendom, en hiervan denk ik met der tijd een vijfde gedeelte te erven."

„Beoefent gij ook de teeken-, bouw, schilder- of dichtkunst?"

„Neen; maar ik denk mij er eens ongemakkelijk op toe te leggen."

„Kunt gij u in het geluk uwer broeders en vrienden verheugen, ook dan nog, wanneer de fortuin u zelven tegenloopt?"

„Als ik op mijne beurt maar eerste luitenant word, en niemand mij over het hoofd springt; dan mag ik het wel lijden, dat de sergeant KIEVIT eerstdaags tot officier en de luitenant KWAIJ tot kapitein bevorderd wordt."

„Hoe denkt gij over het huwelijk?"

„Dat het vrouwtje niet alleen van den man de middelen tot haar volgend bestaan moet verlangen, maar steeds een kapitaaltje moet meêbrengen, om haar bezit eene hoogere waarde bij te zetten."

„Hebt gij ook plan, ter eener of anderer tijd, eene verre reis te doen?"

„Het was reeds lang mijn verlangen, om eens naar Kleef te gaan; doch ik ben daartoe nog niet bepaaldelijk besloten."

„Kunt gij zwijgen?

„Als een mof; behalve tegen VAN PUTTEN, die mij altijd

nen kosten; overigens heeft hij u goed gediend; gij geeft hem een *volkomen goed* afscheidsbriefje, zonder van zijne steelzucht te gewagen; de schelm maakt voor u zijne buiging en gij — *bedriegt opzettelijk uwe medemenschen.* Zoo doet uw buurman op zijne beurt met een bediende, die hem niet bestolen heeft, maar die van top tot teen lui en vuil is. Zoo doet uw buurman aan de andere zijde met een bediende, die niet steelt, niet lui en vuil is, maar die brutaal en onwillig zijn eigen zin en weg volgt. Zoo doet uw overbuur met een bediende, die diefachtig, vuil, brutaal en onwillig is — zoo *bedriegen wij elkander dag elkander*; zoo zenden wij elkander de vagebonden in huis, die de beste policie niet kan achterhalen of verbeteren. Den persoon, dien wij zelven niet gebruiken kunnen, achten wij goed voor anderen; is dat eerlijk, zedelijk en edel gedacht? Of is onze schets overdreven? Wij gelooven het niet; want algemeen is de klagt over de bedienden, en toch is het slechts bij zeldzame uitzondering, dat het vertoonde briefje niet gunstig luidt. Ja maar, zegt misschien iemand, wij moeten christelijk denken en menschlievenheid genoeg aan den dag leggen, om den bediende, die ons slecht diende, dat bij het wegzenden te vergeven, en hem door een goed briefje eene nieuwe dienst trachten te bezorgen! Wij hebben daarop geen ander antwoord dan: mijnheer of mevrouw! de ware christen heeft de waarheid nog liever dan zijn weggezonden schelm, en de welbegrepen menschlievendheid bedriegt het publiek niet. Neen, laat ieder in het getuigschrift de ware reden opgeven, waarom hij een bediende heeft ontslagen, of wilt gij minder streng zijn, schrijf dan, dat gij bereid zijt, omtrent dien bediende mondeling inlichting te geven, of wilt gij dit ook niet eens, laat hem van u gaan zonder getuigschrift; maar ieder zij, wanneer die raad algemeen wordt opgevolgd, dan ook op zijne hoede, om geen sujet zonder briefje van zijn laatsten heer in dienst te nemen. Daarmede kunnen wij allen nu reeds dadelijk beginnen; dan zullen, als de voorgestelde livretten en andere maatregelen worden ingevoerd, intusschen de maatschappij en de policie reeds een belangrijk getal ongeschikte bedienden zijn kwijt geraakt.

Hetzelfde blad wijst verder op een tweede punt, hetwelk verdient ook door huurders van dienstboden te dezer plaatse ter harte te mogen worden genomen.

Een tweede kwaad, van de zijde der heeren en meesteressen, waarop wij de aandacht willen vestigen, is wel minder algemeen, maar bestaat toch in eene voelbare mate. Bedienden, die oorspronkelijk niet zoo kwaad waren, worden te dikwijls bedorven en voor hun leven tot luiaards, verkwisters en pretentieuse kerels gemaakt. Wij laten daar, dat stellig in sommige huishoudens, als een overblijfsel uit den ouden slaventijd, te veel bedienden omdolen, waardoor zeer natuurlijk elk het werk op zijn kameraad laat aankomen, en dus per slot van rekening de bediening zeer slecht is en de algemeene luiheid dagelijks wordt gevoed. Wij bedoelen eene andere fout, namelijk, de *veel te hooge* tractementen, die sommige meergegoeden onder ons aan hunne bedienden geheven uit te betalen. Deze philanthropen gedragen zich, alsof hun het geld in den weg zit, alsof dat te veel, hetwelk zij hunnen bedienden geven, niet nuttiger kan besteed worden. In dit opzigt zijn zij zeker slechte rentmeesters van het hun toevertrouwde aardsche goed.

Hunne pronkende loyaliteit is onverstandig; niemand heeft daarvoor achting of goedkeuring over; want, zelven verkwistend, maken zij ook den eenvoudigen inlander, die hen dient, lui en verkwistend, en in het eind doodarm. Het verdient wel opmerking, dat de bedienden, die onevenredig zwaar betaald worden, meestal onevenredig diep in de schulden zitten. Of heeft het u die zoo dwaas handelt, niet dikwerf verwonderd, dat de man, die *ƒ* 16.— à *ƒ* 25.— 's maands geniet, u of den uwen gedurig *ƒ* 1.— en soms ook wel eens wat enkele duiten komt te leen vragen? In alle landen van de wereld sticht het geld, boven de dagelijksche behoefte, kwaad wanneer het komt in handen van onbeschaafden, van hen, die het verstand missen, om het wel te besteden, en den smaak, om er zich een billijk genot voor te verschaffen. 't Is dan, zoo gewonnen zoo geronnen, en een levenslange armoede en ontzedelijking volgen daar den tijdelijken rijkdom onvermijdelijk op de hielen.

Wij behoeven ons alles behalve te scharen aan de zijde van hen, die den inlander voor zijne beweezen diensten en verrigte werkzaamheden een billijk loon ontzeggen; dat strijdt tegen alle beginselen van regtvaardigheid, zedelijkheid en orde en onteert hem, die zich daaraan schuldig maakt of er toe medewerkt; maar, aan den anderen kant, zien wij zeer ongaarne onze weelde misbruiken, om de klasse onzer vadzige bedienden, die reeds talrijk genoeg is, nog te vermeerderen. Wij verbeelden ons, dat, als wij aan eenen bediende eene behoorlijke huisvesting ten onzent geven, voorts *ƒ* 10 recepis 's maands en van tijd tot tijd een kleedingstuk en andere items, hij met de zijnen wel kan leven; *ƒ* 12. — recepis vinden wij alhans ruim betaald. Men ga niet hooger; het meerdere schaadt. Hoe zou het anders de eenvoudige landbouwer met zijn gezin moeten maken?"

Ziedaar twee bezwaren de opruiming waarvan niet bij de policie maar integendeel bij de heeren en meesters zelven moet gezocht worden.

Wanneer de laatsten eendragtig zamenwerken om van hunne bedienden getuigschriften naar waarheid af te geven en aan laatstgenoemden niet meer dan een billijk loon uit te betalen, dan lijdt het geenen twijfel of langzamerhand zal ook de klasse der bedienden op onze plaats gezuiverd worden van eene troep luijaards, verkwisters en dieven en ook de dienstbare stand van lieverlede deelen in de voorregten van vooruitgang, welke men in andere opzigten onder den inlander met genoegen mag bespeuren.

Redactie.

OFFICIEEL GEDEELTE.

JAVASCHE COURANT.

van den 17den *Julij* 1858 N°. 57.

Civiel Departement.

BENOEMD:

Tot assistent resident van Koetei en de Oostkust van Borneo, de tweede kommies op het residentiekantoor te Bantam H. G. Dahmen.

De directeur der Producten en civiele Magazijnen verklaart zich bereid, aan belanghebbenden gelegenheid te geven, bij zijn departement aanwijzingen, mededeelingen of inlichtingen omtrent den Handel op Japan te erlangen, en kennis te komen nemen van zoodanige facturen, der in de laatste jaren derwaarts verzondene goederen, als waarvan de bekendheid voor den particulieren Handel van nut geacht kan worden.

OPROEPING VAN CREDITEUREN.

In de *Javasche Courant* van den 14 Julij 1858, No. 56, worden opgeroepen de debiteuren en crediteuren in de navolgende boedels:

Door de Sumatrasche Weeskamer te Padang, van wijlen Mevr. de Wed. Pluim Ments, geboren Cornelia Maria van Eijk.

Door de executeuren te Tagal, van wijlen den Chinees Souw Pa.

Door den heer van Starkenborgh te Samarang, van wijlen den heer Theodorus Poland.

Door de Boedelkamer te Soerabaya, van wijlen de Arabieren Sech Salim bin Mohamat Barkat en Tambi Achmat bin Magdom Ninah.

Door de Wed. Raket te Probolingo, van wijlen den heer Jan Helfrig Raket.

Door de Weeskamer te Soerabaya, in het faillissement van den Chinees Kwa Kang Han.

(*Voor de policie*) Door de policie te Soerabaya zijn dezer dagen achterhaald eenige vervaardigers van valsche Recepissen van de série van *ƒ* 5, voorzien met de handteekeningen van VAN KEMPEN en RHEMMERET, zijnde uit het voorloopig onderzoek gebleken dat een aantal dier valsche Recepissen in de wandeling moet zijn.

Weshalve de gemeente hierop aandachtig wordt gemaakt, met uitnoodiging om bij ontdekking daarvan aangifte te willen doen bij

SOERABAYA, 22*sten Julij* 1858. (25)

Den Assistent Resident voor de policie te Soerabaya,
SWERVER.

VERTREK VAN DE LAND-MAIL

VAN SOERABAYA.

In de maand	Augustus „	Dingsdag den 3den en Donderdag den 19den.
„ „ „	September „	Vrijdag den 3den en Zondag den 19den.
„ „ „	October „	Maandag den 4den en Woensdag den 20sten.
„ „ „	November „	Woensdag den 3den en Vrijdag den 19den.
„ „ „	December „	Zaturdag den 4den en Maandag den 20sten.

VENDU-DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Vrijdag den 23sten Julij 1858.

Voor de woning van doctor Broekmeijer, in het militaire Hospitaal te Simpang, en uitbesteding ten kantore van den heer Resident alhier.

Op Zaturdag den 24sten Julij 1858.

Voor de woning van den heer Peeters, aan den Grissechen weg.

Op Maandag den 26sten Julij 1858.

Voor de woning van den Chinees Han Liongtjian, in de Chineesche kamp.

ADVERTENTIEN.

GEBOORTEN.

Bevallen van eene *DOCHTER* J. A. E. SUIJCK, *Wiederhold.*

PASOEROEAN, 16 *Julij* 1858. (732)

WEGENS VERTREK VENDUTIE

Op Vrijdag den 23sten Julij e. k.

Ten huize van DR. BROEKMEIJER in het Hospitaal te *Simpang*, van

EENEN NETTEN EUROPESCHEN WAGEN, TWEE SPAN PRACHTIGE MACASSAARSCHE WAGENPAARDEN.

Nette en wel onderhouden MEUBELS, bestaande in TAFELS, STOELEN, KASTEN, enz. (706)

---

de grootste geheimen weet te ontlokken."

„Is er ook nog een van de Heeren, die genegen is, den kandidaat de eene of ander vraag te doen?"

Een der leden. „Ja. Wel, aanstaande broeder in ons onnavolgbaar genootschap! Sieraad van de .... sche schutterij? Troetelkind van het Noodlot! hebt gij ook cijferen en algebra geleerd, want *Mathesis* is ook hier hoogst noodig?"

„Ja, volgens *Mattheus van Olm* en *Abram van Bemmelen*."

„Hoeveel is dan twee derde van anderhalven pannekoek?"

„Dit valt in de gebrokens en is mij derhalve te hoog; maar wat heeft deze vraag gemeens met mijne aanstaande bevordering?"

„Gij zijt hier een responderend en geenszins een interrogereud persoon; dat is: gij hebt niets te vragen, maar alléén te antwoorden; dus, hoeveel tijd verstrijkt er tusschen het einde van den nacht en het begin van den dag?"

„Geen tijd."

„Dus wilt gij beweren, dat het einde van den nacht het zelfde is als het begin van den dag?"

„Voor mijn part, gaarne."

De sekretaris. „Zijt gij in staat de kosten te betalen die de noodige dokumenten voor uwe verheffing zullen na zich slepen?"

„Dat zal er van afhangen, hoeveel die bedragen."

„Wij nemen niets aan dan halve daalders; gij slaat er dus zoo veel midden door, als gij ter uwer betaling noodig zult hebben; veertig halve daalders is het minimum; behalve leges, zegels, opcenten enz."

„Maar wat doe ik dan met de andere helften?"

„Hetzelfde dat wij doen; twee bij elkander leggen, en er zoodoende een heelen van maken."

„Maar dan kan ik ook wel de beide helften aan elkander gebruiken."

„Lepidum caput! dit is de kroon op uw examen."

Thans niemand meer het woord vragende, gelastte de president den kandidaat zich te verwijderen, ten einde men omtrent hem in beraadslaging zoude kunnen treden, en bij het gunstige gevoelen der leden, tot de nadere formaliteiten zoude kunnen overgaan. Zoodra had hij derhalve de kamer niet verlaten, of men schikte de bijzondere rollen, bragt een geruimen tijd in schijnbaar levendigen woordenstrijd door, en eindigde met alle kaarsen uit te blazen, die zich in de kamer bevonden; waarna ieder zijne plaats hernam, behalve twee der leden, die aan weêrszijde van de deur plaats hadden genomen. Een harde trek aan de bel was het signaal, waarop de kandidaat andermaal mogt binnentreden; die daarop dan ook weldra verscheen, maar een onwillekeurigen schreeuw gaf, toen hij niets dan stilte en duisternis voor zich zag.

„Mijne Heeren!" zeide de president, „geleidt onzen aanstaanden broeder naar zijne plaats, en zet hem wederom met het gezigt naar onze drie onvergelijkelijke voorgangers; opdat hij bij het aanschouwen . . ."

„Aanschouwen, mijnheer! ik . . ."

„Stilte, stoor deze heilige plegtigheid niet, opdat hij bij het aanschouwen dezer groote mannen . . ."

„Ik zie mannen, noch vrouwen, waartoe?"

„Zwijg mijnheer! gij pleegt heiligschennis; draai uwe oogen niet zoo verwilderd in het rond; — bij den glans . . ."

„Glans? mijnheer! het is stikdonker."

„Nog eens, HARMEN PETRUS WIERDE! breidel uwe tong en zie mij aan, uit wiens mond gij zoo aanstonds de plegtige woorden zult hooren . . ."

„Aanzien? als ik geene ooren had, zoude ik de plaats niet kunnen ontdekken, waar gij gezeten waart."

„Sekretaris! houd naauwkeurig aanteekening van eder woord, waarmede de onverbiddelijke leerling zich veroorlooft ons in de rede te vallen; en gij VAN STRATUM! pas dezen bandelier den proeveling aan, opdat wij kunnen zien . . ."

„Alweêr zien, mijne heeren! in één woord, ik zie niets; steek dan het licht aan."

Terwijl de beangstigde kandidaat zich nu een band om den schouder voelde passen, hoorde hij den president met den sekretaris twisten over een verkeerde letter, die de laatste in de notulen gezet had; terwijl hij de andere leden allerlei aanmerkingen van verwondering hoorde maken, over de zonderlinge verdraaijingen zijner eigene oogen. Hij kon er niet aan twijfelen, dat het geheel donker in de kamer was, en toch toonden de handelingen van alle hem omgevende personen aan, dat zulks hen niet hinderde in de werkzaamheden, die zoo zeer het licht vereischten. Zijne overpeinzingen echter werden niet lang rust gelaten; want weldra hoorde hij weder de stem des presidents, die hem toevoegde:

„Jongeling! die kleuren staan uw goed. Aan welke kleur, waarmede uw bandelier versierd is, hecht gij de meeste waarde; welke komt u het schoonste voor?"

„Ik zie geen kleuren; ik zie niet dan zwart; zwarte duisternis; waarom doet gij geen licht ontsteken?"

„Ziet gij geen kleuren? heeft misschien uwe korte afwezigheid van daar even u in de armen van *Bacchus* gevoerd, en diens verleidelijk nat uwe oogen beneveld?"

„Neen, ik ben zoo nuchteren als immer, maar kan geen jota zien."

„Dit is dan waarschijnlijk reeds de indruk van den glans, dien de schitterende voorwerpen onzer orde om zich heen verspreiden, en dien wij thans rondom u hebben ten toon gesteld. Weldra zal de onwisse blik uwer profane oogen zich meer aan dit heldere licht gewennen. Lees intusschen

BEKENDMAKING.

De geannonceerde *vendutie van den 24sten Julij a. s.* bij D. D. van Boeckholtz, zal alsnu plaats hebben, *op Vrijdag den 23sten Julij a. s.*, na afloop der vendutie van Dr. Broekmeijer. (734)

VENDUTIE.

Op Maandag den 26sten Julij a. s.

In de pakhuizen van Han Liongtjiang van CIRCA 600 KLEINE KRANDJANGS WITTE SUIKER. (727)

VENDUTIE.

Op Dingsdag den 27sten Julij a. s.

DOOR

GEBR. KOCKEN.

Ten huize van den Heer J. J. Berne, te *Embong Malang*, van eenen net onderhouden inboedel, als: BANKEN, TAFELS, STOELEN, KASTEN, LEDIKANTEN, CRISTALLEN KROON, HANG- en TAFEL-LAMPEN, vergulde PORCELEINEN EETSERVIEZEN, WAGEN, BENDIE en PAARDEN, KEUKEN GEREEDSCHAPPEN en BLOEMEN in potten. (690)

VENDUTIE

Op Woensdag den 28sten Julij e. k.

Ten huize van de Weduwe J. F. Neijndorff, in de stad, van een EEN WAGEN VIS-à-VIS, EEN KOETS, EEN PALANKIJN, EEN SPAN GEDRESSEERDE WAGEN-PAARDEN en TUIGEN NETTE en WEL ONDERHOUDEN MEUBELS, bestaande in TAFELS, STOELEN, SOPHA'S enz. (716)

VENDUTIE

Op den 29sten Julij e. k., in de pakhuizen van Ruyl Cramer & Co, van **diverse Commissie Goederen,** waaronder **Japansch Lakwerk** en **Kopjes** enz. enz., verder **Kains, krijt, wijn, bier, spijkertjes,** zoomede **Oud gesloopt bladkoper** afkomstig van het Nederl. schip *Witte Corneliszs. de Wit.* (724)

VENDUTIE WEGENS VERTREK.

Op Vrijdag den 30sten Julij a. s.

Ten huize van den kapitein der artillerie, Weber, te Passar Bezaar, door D. D. van Boeckholtz, van MEUBELAIRE en ANDERE GOEDEREN, EEN BENDIE CATTEE, met een HARDLOOPEND BENDIE PAARD, een goed gedresseerd MACASSAARSCH RIJPAARD, hoog 4 voeten 2 duim enz. (720)

UITBESTEDING.

Op Woensdag den 4den Augustus 1858.

des morgens ten 9 ure zal door den ondergeteekende ten zijnen bureele in de *Heerenstraat* te Soerabaya, uitbesteding worden gehouden voor de levering van **1200 Stuks SLAGT OSSEN,** ten behoeve der troepen ter wester afdeeling van *Borneo.*

De voorwaarden der levering en verdere inlichtingen zijn te bekomen op gemeld bureau van 's morgens 7 tot 12 ure.

De Onder-Intendant der 2de klasse in de 3de Militaire Afdeeling op Java,

(674) Hk. VEMER.

VERTREK VAN SCHEPEN.

VOOR PASSAGE NAAR NEDERLAND

Wordt aangeboden het snelzeilend bark schip

CORNELIS ANTHONIE,

Kapt. D. R. Cleve.

Vertrekkende via *Batavia* in het begin der maand Augustus e. k.

Deze gelegenheid is zeer aan te bevelen voor overvoer van families en kinderen, daar er goede vrouwelijke zorg en een geëxamineerd doctor aan boord is.

Informatiën te bekomen, bij

De Agenten,

(713) SCHIMMELPENNINCK & CO.

Met referte aan onze circulaire van den 21sten Julij, hebben wij de eer bekend te maken dat de inschrijvers op de te Sourabaya op te rigten **Zee en Brand Assurantie Maatschappij** kan geschieden te *Batavia* ten kantore van den Notaris J. R. Kleijn, te *Samarang* bij de Heeren Dorrepaal & Co en te *Sourabaya* bij den waarnemenden Notaris Mr. T. A. Klinkhamer.

H. CHEVALLIER,

(726) T. A. KLINKHAMER.

f 1000.

Wordt TER LEEN gevraagd tegen maandelijksche aflossing.

Adres Lett. A. bureau van dit blad. (715)

Blijkens acte voor den waarnemenden Notaris Daniel Busken Huet, gepasseerd op den 6den Julij jl, onder No 13, is de Kongsie, bestaande tusschen den ondergeteekende en den Chinees Jap Liat, ontbonden, en blijft de ondergeteekende belast met de likwidatie, zijnde hij dus alleen geregtigd tot het ontvangen van uitstaande vorderingen.

Soerabaya, KHO KHI WAT.

15 *Julij* 1858. (708)

GELD-LOTERIJ.

Groot *f* 100,000.

Wordt bij deze aan belanghebbenden bekend gemaakt, dat de trekking der aangekondigde Geld-loterij, ten behoeve van den Samarangschen Schouwburg en de Muzijkvereeniging St. Cecilia, welke bepaald is op den 26sten Julij aanstaande, door bijkomende omstandigheden alsnu tot een' nader te bepalen dag is uitgesteld.

Namens de Kommissarissen belast met het beheer den Loterij voornoemd,

(733) *De Secretaris.*

H. C. VAN DE WAL.

GEMEUBILEERDE KAMERS TE HUUR.

Adres onder Lett. Z. bij de Uitgevers dezes. (722)

EEN NIEUW ORGEL.

Afkomstig van de Tentoonstelling van Parijs 1855.

(711) MOSSEMBEKKER & CO.

PAS UITGEPAKT.

Een Prachtig Fransch Factuur, bestaande uit de volgende artikelen, als:

Spiegels van 4 tot 5½ voeten hoog met supports.

De nieuwste Gravures in rijk vergulde lijsten.

Diverse Etagère-Voorwerpen, waaronder zeer fraaije artikelen, geschikt voor cadeaux.

Toilet- en Scheerspiegels.

Fijne Porseleinen Tafel en Theeserviezen.

Consoles, met Marmeren Bladen.

Ronde en Vierkante Karpetten.

Pendules.

Groote Vazen.

Parures Camée.

Braceletten.

Bloed Koralen.

Modérateur Lampen.

Gebronsde Water ketels met bascule.

Hangstolpen.

Fijne Overhemden.

Gekleurde Tricot.

(729)

Zijden Vestengoed.

Zijden Heeren Handschoenen en Dassen.

Sokken en Kousen.

Sorties de Bal.

Mantilles.

Bayadère en Organdie Japonnen met volans.

Kinder Kousen en Kieltjes.

Waaijers.

Koetsiers hoeden.

Zijden Damast en Passementen om wagens te bekleeden.

Wandelstokken.

Wagen en Bendy Zweepen.

Jagtgeweeren.

Veldflesschen en Jagtgereedschappen, alsmede Hagels No. 1 tot 8.

Diverse soorten van Wijnen.

Bier.

Sla-Olie.

Brandewijn in vaten.

Banket en Suikerwerk.

Koek.

Diverse Groenten in blikken enz., enz.

MOSSEMBEKKER & CO.

---

het formulier, dat de sekretris u daar overreikt, maar luide en duidelijk voor, waarna wij tot het afnemen der gelofte zullen overgaan."

„Ik lezen, mijnheer? eene bezigheid, die mij bij klaarlichten dag niet gemakkelijk valt: wilt gij die van mij vergen op het oogenblik eener volslagene duisternis?"

„Lees op, zeg ik u, en sta daar niet zoo lamentabel te kijken; het gewigtige oogenblik nadert; laten wij dit niet door spotternijen ontheiligen."

„Kijken! och dat het waar ware, ik tuur, ik kijk, ik tracht te zien; maar overal niets dan duisternis en nacht; steek slechts een enkel licht aan."

„Hoor eens, Wierde! ik begin te begrijpen, dat gij berouw over uwen stap gevoelt, en daarom, ten einde u aan alle verdere formaliteiten en beloften te onttrekken, voorgenomen hebt de rol van blindemannetje te spelen. Het is evenwel nog tijd om terug te keeren, zonder u aan dergelijk klaarblijkelijk bedrog schuldig te maken. Spreek, blijft gij bij uw voornemen, een vrijmetselaar te worden? Lees dan duidelijk en luide het formulier voor, dat gij daar in uwe hand houdt."

„Op mijn woord van eer, bij de asch van mijne tante, bij alles wat mij dierbaar is, zweer ik u, dat ik niets zie."

„Mijne heeren! leidt hem dan door de zaal, staat met hem voor iedere beeldtenis van onze voornaamste meesters stil, maakt hem opmerkzaam op de deugd ademende inscripties en ziet dan, of geen weldadige straal dezer hooggewigtige voorwerpen in zijn beneveld oog doordringe."

Met het meeste gemak, en alsof de kamer schitterend verlicht was, voldeden zij aan dit verzoek, en hielden ieder oogenblik voor deze of geene gewaande belangrijke plaats stil; om hem op de verschillende voorwerpen opmerkzaam te maken. Het bleef echter alles duister om hem henen; doch eensklaps schoot er een lichtstraal, niet in zijn oog, maar in zijne ziel op, de vraag namelijk: „Kunt gijlieden hier zien?" welke toestemmend beantwoord werd, en hem tot een volslagen staat van wanhoop deed overslaan Hij wrong zich de handen, riep om hulp en smeekte den president hem eene oplossing van deze onverklaarbare omstandigheid te geven. Nadat deze dus nog eens gevraagd had, of hij dan werkelijk niets zag, deed hij den verongelukten kandidaat wederom in eene omgekeerde positie op den kalkbak brengen, stootte nog eens met den troffel de anderen aan, zong nog ééns met de leden over *le petit homme gris*, en deed den wanhopenden aspirant, na hem, op straffe van wraakneming, een voortdurend stilzwijgen te hebben opgelegd, de volgende woorden hooren:

Gij schaamdet u een achtbren stand,
Waarin gij zijt geboren;
Miskent den weg, dien u de hand
Van 't noodlot heeft beschoren;
Verlaat het u gebakend spoor
En 't Hemellicht-geflonker,
Tot zich uw dwarlend brein verloor
In 't onbevatlijk donker.

Gij, die der aarde milde vrucht
Moest uit haar schoot vergâren,
Bouwt u kasteelen in de lucht,
Die nimmer blijvend waren.
Gij streefdet naar een hooger spheer,
Verblindend voor uwe oogen,
En ploft thans in een afgrond neêr,
Te diep voor uw vermogen.

Ga thans, en zoek geen duisternis
Waar 't licht u blijft omgeven,
Streef niet naar 't geen verborgen is
Voor uw eenvoudig leven;
Denk steeds, dat eens uw ijdle zucht
Naar 't vreemde hoohtijd vierde,
En dat zij stikte in donkre lucht,
Gij, Harmen Petrus Wierde!

Daarna heerschte er eene plegtige stilte in het vertrek. De heeren slopen op hun teenen en zeer omzigtig door eene andere deur de kamer uit en lieten den aspirant aan zijne overpeinzingen over. Nog immer bleef hij in het donker zitten turen, tot dat hij eindelijk meende, dat hem de schellen van de oogen vielen, want een lichtstraal drong naar binnen maar te gelijk ook de hospita van den praeses, die, zoo als zij zeer eenvoudig te kennen gaf „den boel kwam opredderen."

Harmen Petrus Wierde wreef zich de oogen eens uit, hoestte driemaal, trok vervolgens langzaam af, en is nog steeds in twijfel gebleven, of hij g e z i e n heeft ja dan neen en al of niet in het groote gild is opgenomen.

Dr. N. B. Donkersloot.

JAVA.

BATAVIA. — Een voorval, waarvan de wedergade welligt nog nimmer vertoond is, heeft gisteren ter dezer stede plaats gevonden.

De geheele balie, bestaande uit twaalf advocaten en procureurs, is door den Raad van Justitie te Batavia, voor den tijd van drie maanden, in de uitoefening harer functiën geschorst en zulks op grond, zoo beweerd wordt, van tegen dat collegie gepleegde oneerbiedigheid.

De toedragt der zaak is de volgende: de balie te Batavia had zich tot het Hoog-Geregtshof van Nederlandsch Indië gewend met eene klagt over sommige handelingen van genoemden Raad en daarin voorziening verzocht, terwijl eene menigte bijlagen deze klagt moest staven. Het Hoog Geregtshof stelde deze stukken ie handen van genoemden Raad, om zich deswege te verantwoorden, waarop deze goedvond, de bovengemelde suspensie bij vonnis uit te spreken, welke voor de zes oudste advocaten met de eerstvolgende drie maanden, en daarna voor de zes jongere practizijns zal ingaan.

Wij betwijfelen wel zeer of eene dergelijke handelwijze van genoemd Regts collegie de bekrachtiging van het Hoog Geregtshof, tot welk opperregtelijk collegie zich de gesuspendeerden gewend hebben, zal erlangen, daar toch, onzes inziens, door het uitstorten van klagten in den boezem van een hooger collegie, geene oneerbiedigheid jegens een lager gepleegd wordt, en in elk geval de beoordeeling daarvan, na behoorlijk onderzoek over de al of niet gegrondheid der ingebragte bezwaren, niet aan den Raad maar alleen aan het Hoog Geregtshof zoude toekomen.

— Naar men ons mededeelt, zal waarschijnlijk aanstaanden Dingsdag naar Palembang vertrekken 1 inlandsche compagnie (de 2de van het 12de bataillon), benevens 25 sappeurs en 2 mortieren met dervelver bediening, waarover het commando is opgedragen aan den kapitein der Infanterie F. A. Horrmann.

De manschappen en het materieel zullen worden overgebragt met Z. M. stoomschip *Groningen*, commandant de kapitein-luitenant ter zee M. F. Courier dit Dubicart, en, de Nederlandsche bark *Wilhelmina Lucia*, gezagvoerder Poolman.

— Naar wij vernemen, zal ook eerstdaags naar Djambi vertrekken eene naar dat rijk bestemde expeditie, bestaande uit 1 europesche en 2 inlandsche compagnien van het 12de bataillon (1ste, 3de en 4de compagnie), benevens 25 sappeurs en 2 mortieren, met derzelver bediening. De expeditie staat onder bevel van den majoor der Infanterie J. W. C. van Langen.

Als transportschepen ter overbrenging zijn ingehuurd *Johanna en Geertruida*, gezagvoerder Flens, *Telegraph*, gezagvoerder Rulofs en *Java*, gezagvoerder Worthington, terwijl als ziekenschip de *Acadia* of *Regina Maria* mede zal vertrekken.

— In de *Javasche Courant* van 17 dezer leest men een uitgebreid rapport met bijlagen, door den minister van koloniën en van buitenlandsche zaken aan Z. M. den Koning, dd. 1 Februarij 1858, litt. A No. 10, ingediend, met de strekking waarvan Z. M. zich, bij cabinets-rescript van den 16den Februarij daaraanvolgende, litt. K3, heeft vereenigd. Dit rapport heeft betrekking op de openstelling van Japan en den handel op dat rijk, en gaat vergezeld van een uittreksel uit een brief van den Nederlandschen commissaris in Japan aan den minister van kolonien, de additionnele artikelen tusschen de Nederlandsche en Japansche gevolmagtigden overeengekomen, een vervolg op die additionele artikelen benevens eenige andere bijlagen.

Wij hopen weldra in de gelegenheid te zijn, onze lezers nader met die stukken en onze beschouwingen deswege te kunnen bekend maken.

Intusschen vestigen wij de aandacht op de, onder de officieele advertentien in ons blad voorkomende, bekendmaking van den directeur der producten en civiele magazijnen, waarbij deze hoofdambtenaar zich tot het geven van aanwijzingen, mededeelingen of inlichtingen omtrent den handel op Japan bereid verklaart.

(*Jav.-Bode.*)

FRANKRIJK.

— De Heer Bonaparte, oudste zoon van den Maarschalk Prins Jérôme, uit diens huwelijk met Miss Paterson, heeft eenigen tijd, zoo goed als incognito, te Parijs vertoefd. Hij dineerde bijna dagelijks in Hill's Engelsche restauratie, op de Boulevard des Capucines, waar hij gewoonlijk kwam in gezelschap van twee of drie Amerikaansche heeren. — Hij is een man van een zeer eenvoudig uiterlijk, en ziet er jonger uit dan hij werkelijk is, want zijns moeders huwelijk, het welk de Paus altijd weigerde te ontbinden, werd reeds in 1805 door Napoleon I geheel willekeurig nietig verklaard. — Hij moet dus reeds tusschen de vijftig en zestig jaren oud zijn en toch is hij kaal noch grijs. — Hij spreekt het Engelsch met een sterk Amerikaansch accent, en is het Fransch slecht meester. Zijne gelijkenis op Prins Jérôme, zijn vader, is sprekend. Deze Heer, die, hoewel hij niet den titel van Prins voert, toch even nabestaand erfgenaam van Napoleon I is, als de tegenwoordige Keizer der Franschen, zal binnen kort weder naar Amerika terugkeeren. — Zijn zoon is kapitein bij het corps jagers in het Fransche leger.

— Het *Journal des Chasseurs* geeft een verhaal van de proeven, die Prins Paskewitch heeft genomen met de kortelings uitgevondene explosie-kogels. De Prins zegt dat hij door een beer aangevallen wordende, het dier tot op zes passen liet naderen en het toen in de zijde schoot. De kogel berstte in het lijf van den beer die op de plek dood viel, zonder, zoo als anders het geval is met doodelijk gewonde beeren, nog eenige schreden voort te strompelen. Een vriend van den Prins, aan wien deze zijne buks had geleend, schoot op een beer op twee passen afstands, doch de kogel ging regt door het lijf van het dier en berstte eerst aan de andere zijde. Bij eene andere gelegenheid echter vuurde deze zelfde persoon, van 15 passen afstands op eenen beer, toen de kogel in het lijf van het dier uit een sprong en hem op de plek doodde.

— Bij gelegenheid van de discussien in de wetg. vergadering over de werken tot verfraaijing van Parijs, citeerde de burggraaf Clary onderstaand schrijven van Francois Meyron, prevot des marchands, aan Hendrik IV, alsmede het antwoord des konings daarop. Dit document is voorhanden in de archiven der stad Parijs. Het citaat komt in het officieele verslag van de zitting in den *Moniteur* niet voor.

17 *October* 1604. Dierbare Sire, sta mij toe dat ik aftrede; toen ik den koning trouw zwoer, beloofde ik, dat ik de koninklijke waardigheid ondersteunen zou. Nu echter beveelt Uwe Maj. eene zaak, die voor de koninklijke waardigheid gevaarlijk is. Ik weigerde die en herhaal het mijnen dierbaren heer en beminden souverein: het is eene ongelukkige gedachte, wijken voor eene zekere klasse aan te leggen. In eene hoofdstad, waar de souverein troont, mogen de kleinen en geringen niet aan de eene, de grooten en vetten aan de andere zijde wonen; het is veel beter en veiliger, wanneer zij onder elkander vermengd zijn. Uwe arme wijken zouden citadellen worden, die uwe rijke wijken zouden blokkeren: daar nu het Louvre in het schoonste gedeelte ligt, zoo zou het kunnen gebeuren, dat kogels uwe kroon troffen..... Ik, Sire wil tot dezen verkeerden maatregel niet medewerken.

FR. MEYRON ENZ.

Het antwoord des konings luidde: Neef, gij zijt opvliegend als een meikever, maar in den grond een braaf, loyaal onderdaan. Wees gerust, men zal uwen wil doen en de koning van Frankrijk zal bij uw doorzigt en uwe regtschapenheid lang ter schole gaan. Ik wacht u aan het souper en omhels u.

HENRI

— Te Parijs was het gerucht in omloop, dat de maarschalk Pélissier, de Fransche gezant bij de Engelsche regering, een bezoek had afgelegd bij de ex-koningin Marie Amélie en den hertog van Aumale. Dit gerucht is van grond ontbloot. Ziehier wat daartoe aanleiding heeft gegeven. Voor eenige dagen reed eene opene calèche in Regents Park, waarin zich de hertog van Aumale bevond, het rijtuig van den maarschalk Pélissier voorbij, dat insgelijks open was. Zoodra de calèche voorbij was, vernam de maarschalk, dat de prins van Aumale daarin was gezeten. Oogenblikkelijk gaf hij daarop aan zijn koetsier bevel, om de calèche in te halen en toen deze daarin geslaagd was, stond de maarschalk op en zeide luid tot den prins: „goeden dag, Monseigneur! hoe vaart gij?" waarop deze antwoordde: „zeer wel, mijn waarde maarschalk! Ik ben verheugd u te zien." De prins was, naar men zegt, zeer bewogen, toen hij zijn ouden wapenbroeder zag.

— Veel opziens baart te Parijs een duel dat dezer dagen in het bosch van Vesincy plaats had tusschen den heer de Pène, redacteur van den *Figaro* en twee officieren. De heer de Pène had in bovengenoemd blad het gedrag van sommige tweede luitenants op bals en andere vereenigingen nog al scherp gegispt. Door zulk een officier uitgedaagd, vond de heer de Pène, toen hij op de kampplaats kwam, nog ongeveer 40 officieren, deels tot de linietroepen, deels tot de kurassiers van de garde behoorende. Nadat de heer de Pène zijn tegenpartij eene ligte wond aan de hand had toegebragt, reikte deze den redacteur de linkerhand, waarop deze eenige woorden zeide, om zich wegens het artikel te verontschuldigen. Naauwelijks was dit geschied, of een tweede officier trad te voorschijn en zeide: Ça ne se passera pas ainsi, c'est à moi maintenant que vous aurez à faire. De hertog van Rovigo, een der secondanten van de Pène, wilde tusschen beiden komen, doch de officier sloeg den redacteur met den handschoen in het gezigt, waarop deze onmiddelijk het gevecht hervatte, met het ongelukkig gevolg, dat hij zoo gevaarlijk gewond werd, dat men voor zijn leven vreest. De keizer heeft een onderzoek in deze zaak bevolen. Men legt een der officieren de woorden in den mond: het zal goed zijn voor den heer de Pène zoo hij zeer lang door zijne wonde aan het ziekbed wordt gekluisterd: hij zou anders met de 10,000 luitenants van de Fransche armee hebben moeten vechten.

Men herinnert zich bij deze gelegenheid, dat in 1815 meermalen acht of tien Fransche officieren met de geallieerden vochten, tot dat deze eindelijk het leven er bij inschoten.

— Onlangs bevond zich een Fransch stoomjagt, onder bevel van een neef van den admiraal Hamelin, op de Engelsche kust in een wanhopigen toestand. Een Engelsch schip nam het jagt op sleeptouw en bragt het behouden op de Theems. De kapitein van het Engelsche schip verlangde, gelijk gebruikelijk is, de helft van de waarde der geredde stoomboot. De minister van marine moet er in den beginne zeer veel op tegen gehad hebben dit toe te staan, en besloot eerst na velerlei onderhandelingen tot de betaling, toen men hem van gene zijde des kanaals met een proces dreigde.

— Een zeker incident, bij gelegenheid van de receptie op de Tuilerien, maakt thans het onderwerp van vele gesprekken uit. De keizer sprak namelijk den heer Calley Saint-Paul aan, afgevaardigde bij het wetgevend ligchaam, die zeer gezien is aan het hof, en verweet hem op eene vrij scherpe wijze, dat hij bij de discussiën over het budget eene redevoering gehouden heeft, welke een zekeren geest van oppositie ademde. De keizer voegde er bij, dat hij op zijne uitgebragte stem niet neêrkwam, daar hij aan de afgevaardigden algeheele vrijheid liet om overeenkomstig hunne gevoelens te stemmen, maar dat van den anderen kant de loyauteit voorschreef, dat zij, die gunsten en ondersteuning vroegen, zich niet vijandelijk jegens haar betoonden. De heer Calley Saint-Paul zou hierop eene verontschuldiging hebben willen uitbrengen, maar de keizer moet toen hebben geantwoord: „gij hebt de constitutie geschonden," en verliet hem daarna plotseling.

Ook loopt het gerucht, dat de keizer eenige aanmerkingen tot den heer Devinck, den rapporteur van het budget, heeft gerigt.

— Volgens het *Journal de Toulouse* zijn aldaar in de veeartsenijschool vrij erstige ongeregeldheden voorgevallen, naar aanleiding van een maatregel tegen een der geëmploijeerden bij die school. Zij hebben te middernacht de glazen en lantaarns verbrijzeld, vervolgens hunne slaapkamers verlaten en kreten van insubordinatie aangeheven. Aan deze ongeregeldheden werd eerst een einde gemaakt, toen een der leden van het onderwijzend personeel was toegesneld, die spoedig gevolgd werd door den directeur, welke laatste overigens zeer wel door het meerendeel der leerlingen ontvangen is. Acht der laatsten hebben tengevolge van dit voorval verklaard vrijwillig de school te zullen verlaten.

— De heer Mirès heeft, gelijk reeds vroeger is gemeld, aan den gemeenteraad van Marseille een voorstel gedaan, dat zeker eenig in zijn soort mag worden genoemd. Hij wil namelijk de geheele, tegenwoordig tamelijk verouderde stad, die op eene oppervlakte van zestig bunders eene bevolking van 70 à 80 duizend zielen telt, binnen den termijn van tien jaren afbreken en herbouwen. Te dien einde doet hij aanvraag om eene subsidie van 35 millioen, waarvan de stad zelve, naar zijne berekening, 20 millioen voor hare rekening zou kunnen nemen. Van stadswege zou er dan gezorgd moeten worden voor de noodige bestrating, gazverlichting en rioolleiding in de nieuw aangelegde wijken; terwijl de staat bovendien aan de onderneming, zonder eenige beperking, alle door haar aan de zee ontwoekerde gronden in vollen eigendom zou moeten afstaan, en zulk een nieuw terrein is, wanneer het plan doorgaat, zeker te verkrijgen, daar in het ontwerp bepaald wordt voorgesteld, om al die verschillende hoogten, waarop de stad gebouwd is, te slechten en letterlijk in het water te werpen. Er zal nog wel eenige tijd verloopen, eer de wijze van uitvoering haar volledig beslag bekomen heeft en eer verscheidene hoofdbezwaren, die het voorstel nog niet stellig heeft kunnen oplossen, uit den weg geruimd zijn. Intusschen kan het plan thans reeds beschouwd worden als in beginsel aangenomen, daar de bevoegde autoriteiten op ondubbelzinnige wijze haar verlangen hebben aan den dag gelegd, het reuzenwerk tot stand te zien brengen, en alzoo deel te erlangen aan de eer van Marseille's herschepping. Ook de dagbladen voeren er geene ernstige bedenkingen tegen. Zij vestigen echter de aandacht op twee bijzondere punten. Zij willen namelijk dat het plan, uit het oogpunt van veiligheid van de groote haven, aan een speciaal onderzoek worde onderworpen, terwijl ook nog op de noodzakelijkheid gewezen wordt, dat de bevolking, inzonderheid die der arbeidende klasse, nog voor dat het tot eene uitvoering komt, van eene tijdelijke huisvesting worde voorzien.

—Eene thans hier veel opgang makende cantatrice ontving dezer dagen van eenen Russischen Prins eene fraaije diamanten broche, als een teeken zijner bewondering. Daar echter de dame zich niet wilde compromitteren door eene gift aantenemen die weiligt aanleiding kon geven tot verkeerde uitleggingen, zond zij de broche met beleefde dankbetuiging terug. — Den volgenden dag ontving zij een briefje van den prins, waarin hij haar den hoogsten lof toezwaaide; doch het schrift van dezen brief had eenen vreemdsoortigen glans en bleek het bij nader onderzoek dat de magnaat niet minder onbaatzuchtig dan de zangeres, de diamaat tot poeder had verbrijzeld, waarmede hij de natte letters van zijn briefje had bestrooid en haar aldus had gedwongen zijne gift in dien vorm aantenemen.

RUSLAND.

Omtrent den vooruitgang der letterkunde in Rusland, verneemt met, dat in dit opzigt eene beweging zigtbaar wordt, waarvan vroeger geen voorbeeld bestond. De werken van Macaulay, Grote en Prescott worden in het Russisch vertaald en vele boeken van wetenschappelijken aard zijn in het oorspronkelijke aangekondigd. Er verschijnen thans 109 dagbladen van verschillende soort, zoo in het Russisch als in uitheemsche talen en het mag wel als iets ongehoords worden aangemerkt, dat sommige daarvan in het openbaar op straat worden uitgevent. Bovendien zien vijf en negentig tijdschriften zoo van geleerde genootschappen als van anderen aard, het licht. Sedert 1 Januarij verschijnt, onder redactie van den heer Koch te Moscou, een Russisch *Athenaeum*, dat zich met critiek, letterkunde en geschiedenis bezig houdt en vooral op de leest van het Engelsch *Athenaeum* geschoeid is. Eene geïllustreerde *Petersburgsche courant* is insgelijks onlangs gevestigd geworden: zelfs eene soort van *Punch*, die zich echter vooral door zijne goedaardigheid anderscheidt. Ook Polen koestert voor de toekomst de beste verwachtingen. De landtaal, welke door Keizer Nicolaas bij de meeste openbare instellingen was afgeschaft, komt weder in gebruik. Bij het postambt is zij, ingevolge Keizerlijk besluit, weder toegelaten en de briefwisseling tusschen Russische en Poolsche beambten heeft in beide talen plaats. Op de scholen herneemt de laatste taal de overhand en bij de theologische zoowel als bij de geneeskundige academie te Warschau worden de lessen meestal in het Poolsch gegeven. Men koestert de gegronde hoop, dat Keizer Alexander II de hoogeschool van Warschau door Keizer Alexander I opgerigt, zal herstellen.

AMERIKA.

Het *Boston Journal* meldt het volgende van Chicago:

Allsop, de staatsmisdadiger, was voor eenige dagen hier in de stad. — Hij wandelde schijnbaar onbezorgd doch zijn scherp oog sloeg menigwerf eenen vlugtigen blik in het rond als wilde hij zich verzekeren dat niemand op hem lette. — Vroeg in den ochtend reeds zag men hem, altijd alleen snel heen en weder wandelen in de Michiganlaan en tegen de avondschemering, zag men hem daar weder dezelfde beweging nemen. Toen echter het dagblad de *Democrat* vrijdag aankondigde, dat deze bedaarde naar allen schijn onschadelijke wandelaar het moordplan tegen Louis Napoleon had ontworpen en de bommen daartoe had laten maken, vlugtte de delinquent naar een verder achteraf gelegen gehucht, waarschijnlijk uit vrees dat die aankondiging den Engelschen consul mogt wakker maken.

Allsop schijnt echter alomtegenwoordig te zijn, want op dienzelfden tijd is hij op verscheidene andere plaatsen in de Vereenigde Staten gezien.

— Is de dwaasheid, ja de razernij der Amerikanen in het stoombootwedloopen tot een spreekwoord geworden, zoo moge het onderstaande dienen als een bewijs dat zulks niet ten onregte is.

De stoombooten *Hannibal* en *Ocean-Spray* hielden op den 22sten April eene wedloop op de Mississippi, vijf mijlen van de stad van dien naam, waarbij de eerstgenoemde hare tegenpartij achter zich liet. — De kapitein der *Ocean-Spray* gaf daarop bevel om de fornuizen met terpentijnolie te drenken, nadat men het voorraf reeds met harst had beproefd. — De kapitein stond er zelf bij dat eenige zijner matrozen naar beneden gingen en een vat terpentijnolie opbragten dat aan iemand te Peoria was geconsigneerd en waarover dus de kapitein niet mogt beschikken. — Desniettemin werd met een bijl een gat in den bodem van het vat gekapt en met een mok de terpentijnolie er uit geschept en over de steenkolen gegoten die voor het fornuis lagen. — Dit ging echter niet spoedig genoeg en sloeg men dus den geheelen bodem van het vat in, ten einde de terpentijnolie met eene scheepsputs er uit te scheppen. Het vat stond niet verder dan zes voet van de opene vuurmonden en toen de kolen van het vocht dropen, werden stukken hout in het vat gedoopt en bij de kolenvoorraad gelegd die tusschen het fornuis en het vat lag. — Terwijl men aldus bezig was met om het hardst en als in razernij die zoo ligt ontvlambare hoop te vergrooten, had een van de vuurstokers die ook als een dolle werd aangezet, om zich te haasten, het ongeluk van bij het terug halen van zijnen schraper een stuk brandende kool uit het vuur te trekken dat op die, van terpentijnolie druipende massa viel, die daarop dadelijk in laaije vlam stond. — Vloekend en schreeuwend, gelastte de stuurman den brand met water te blusschen, doch de eerste puts water die er op geworpen werd, verspreidde de vlammen die oversloegen tot het vat dat weldra in vlam stond. — De stuurman, tierend en dol van woede, beval het vat over boord te werpen en toen men dit in overspannen haast wilde doen, viel het vat om en het brandende vocht verspreidde zich naar alle zijden over het dek en stroomde in vlammende stralen in het ruim neder —. Het akelige brandgeroep klonk nu te midden der algemeene ontsteltenis. — De boot stuurde dadelijk naar den oever en zij die konden, sprongen aan wal, waarbij verscheidenen zich kwetsten en anderen verdronken. — Eene moeder wierp hare drie kinderen, het een na het andere, aan wal om hen aan den vuurdood te onttrekken; een kwetste zich en de beide anderen vielen in het water doch werden gelukkig gered. — Eene vrouw wilde ook op den oever springen, doch bleef met hare kleederen haken en zwaaide tevend terug in de vlammen waar zij den dood vond. Twintig menschen gingen bij deze vreeselijke ramp verloren. — Zou het onbillijk zijn wanneer zulk een kapitein met zijne stuurlieden als moordenaars werden teregtgesteld?

ONTDEKKINGS REIZE

OP EN LANGS DE AMOOR RIVIER IN NOORD-AZIE.

De Amoor rivier, zoo als de meesten onzer lezers wel bekend zal zijn, is eene groote breede rivier die in het hart van Noordelijk Azie ontspringende, zich uitstort in den Oceaan niet ver benoorden Japan. Majoor P. Mc. D. Collins werd door den voormaligen President der Vereenigde Staten van Noord-Amerika benoemd tot commercieel agent, belast met de exploratie der Amoor rivier, voornamelijk ter opname van derzelver al dan niet-bevaarbaarheid.

Thans van die reis terug gekomen zijnde, heeft de Heer Collins een rapport van zijne reis opgemaakt en, hoewel het eerst op den 17 April ll. te Washington aan het betrokken Departement werd ingeleverd, is er toch reeds het volgende overzigt van uitgekomen, hetwelk een algemeen denkbeeld geeft van de belangrijkheid van den binnenlandschen handel in Russisch-Azie, die nog slechts het allereerste begin is van de ontwikkeling die dat deel der wereld te gemoet gaat.

Voor hij zijne reis aanving, moest de Heer Collins zich te Petersburg tot het Russische Gouvernement wenden, ten einde de toestemming te erlangen zich naar de Amoor te begeven Dit was echter in het onderhavig geval volstrekt geen bezwaar, dewijl het dwaasheid zoude geweest zijn, om alleen, zonder de hulp die het Russische Gouvernement alleen hem kon verschaffen, de onderzoekings reis aantevangen van de monding der Amoor aan Azie's Oostkust. — De reis werd dus van Petersburg voortgezet over land door Europeesch en Aziatisch Rusland, hetgeen de Heer Collins in de gelegenheid stelde den geheelen inlandschen handel van het Russische rijk, welks middenpunt in Europa te Nijne Norgorod, en in Azie te Kyachta is, in al deszelfs belangrijke onderdeelen natesgaan, en terwijl hij dat deed, zag de Heer Collins van hoe groot een gewigt het voor den handel van de Vereenigde Staten zou zijn, wanneer het blijken mogt dat de Amoor voor stoomschepen bevaarbaar was, en aldus voor dezelve den toegang openstond tot het hart van Noord-Azie.

In de lente van het jaar 1856 kreeg de Heer Collins zijne benoeming en vertrok via Engeland en Denemarken naar Petersburg. — Verscheidene onvoorziene omstandigheden weerhielden den Heer Collins te Petersburg en te Moscow, tot na de krooning van den keizer, en het was niet dan na den afloop dezer plegtigheid, dat hij de formele toestemming kon erlangen om zijne voorgenomene reis te ondernemen Nu was het echter te laat om voor het invallen van den winter de Amoor te bereiken, en daar hij dus de koude toch niet geheel kon ontloopen, wachtte de reiziger tot zich de winter geheel had ingesteld, ten einde het voordeel te hebben dat de wegen met eene goede laag sneeuw waren bekleed.

Dit oponthoud was echter geenszins zonder voordeel, want hij maakte van dien tijd gebruik, om zich gemeenzaam te maken met de taal, met den uitgestrekten binnenlandschen handel, den rijkdom der groote steden, en de hulpbronnen van het groote rijk. — Omtrent alle deze punten bevat het rapport zeer uitvoerige bijzonderheden.

De reis naar den oorsprong der Amoor rivier ging overland in sleden, die vlug over de sneeuw werden voortgetrokken, en wachtte de Heer Collins te dier plaatse tot de lente inviel, wanneer de Gouverneur Generaal van Oost-Siberie, de Generaal Mouravieff, hem voorzag van eene kleine roeiboot en vijf kozakken, waarmede hij de rivieren Ingadah, Schilkab en Amoor tot derzelver monding afvoer, eenen afstand van ruim 2500 mijlen. — Daar hij met de volledigste aanbevelingen van het Russische Gouvernement reisde, werden hem overal alle mogelijke gemakken verschaft, ter verkrijging der verlangde inlichtingen en tot het doen van de noodige onderzoekingen.

Majoor Collins vervolgde nu zijne reis verder in eene slede met postpaarden via Wladimir, Nijne Norgorod, Kazan, dwars door het Ural-gebergte naar Catherineburg en zoo over Omsk, Tomok en Kramoijank naar Irkoutsk, de hoofdstad van Oostelijk-Siberie, 4000 mijlen oost van Petersburg. — Na eenigen tijd te Irkoutsk te hebben doorgebragt, bezocht de Heer Collins de steden Kijachta en Mai-Mat-Tschin, welke beide plaatsen, volgens tractaat tusschen Rusland en China, de eenigste zijn waar de handel tusschen de volken der beide rijken wordt gedreven. Zij zijn gelegen op omstreeks 1000 mijlen noord-oost van Pekin en 350 mijlen zuid-oost van Irkoutsk, op de grenzen tusschen Mongolia en Siberie.

In Februarij had de Heer Collins gelegenheid om de opening bij te wonen van de groote jaarmarkt der volle of witte maan. — Bij deze gelegenheid werden groote feesten en maaltijden gegeven, terwijl de geheele stad Mai-Mat-Tschin des nachts met lantaarns was verlicht en overal door de straten muziek en tooneel-vertooningen waren verspreid.

De handel die te Mai-Mat Tschin wordt gedreven, is zeer aanzienlijk, en naar men zegt wordt er jaarlijks voor meer dan twintig millioen dollars omgezet. De goederen, die op kameelen of op andere lastdieren van Pekin daar worden aangebragt, worden door de Russische kooplieden in den winter verder vervoerd op sleden, en in den zomer langs de rivier of op wagens naar den voet van het Ural gebergte, waar het verder te Nijne Norgorod eene zeer voorname rol op de jaarmarkt speelt, die zoo aanzienlijk is, dat er in 1856 voor eene waarde van drie honderd millioen zilveren roebels te Nijne Norgorod werd omgezet.

Bij het naderen der lente trok de Heer Collins over het Staunveij gebergte naar den oorsprong der Amoor, en daar de vaart nog niet open was, besteedde hij zijnen tijd aan een naauwkeurig onderzoek van de goud- en zilvermijnen van Nerschinsk, die door de ballingen van Europeesch Rusland worden bewerkt. Het land daar is zeer rijk aan goud en zilver.

Van dit uitstapje teruggekeerd, wachtte Majoor Collins te Chetah tot de Ingodag vrij van ijs zoude zijn, waarna hij zijne reis tot aan de uitwatering der Amoor te water voortzette, ten einde zich te verzekeren in hoe verre de rivier bevaarbaar was, hetgeen het voorname doel was van zijne zending.

Het land waardoor de Amoor haren weg vindt, wordt zeer uitvoerig beschreven en zijn er vele plaatsen die eene bijzondere geschiktheid aanbieden voor den landbouw en veeteelt. — Doch, hetgeen van meer belang is, het groote vraagstuk aangaande de bevaarbaarheid der rivier is opgelost. — De Heer Collins verklaart zonder aarzelen dat de geheele Amoor van hare monding af, tot aan Chetah, eenen afstand van meer dan 2500 mijlen voor stoomschepen bevaarbaar is, en deze daadzaak, tot heden onbekend, en zelfs nimmer vermoed, biedt onzen handel een nieuw ja uitgestrekt veld aan, waarvan de mogelijke voordeelen nog door niemand kunnen worden geschat. — Mongolie, Manchurie, Noordelijk China, geheel Tartarije, Thibet en Siberie, met eene bevolking van twintig tot dertig millioen zielen zijn genaakbaar door deze rivier, die tevens eenen nieuwen weg naar Indie daarstelt. — De ontdekking der noordwest passage zinkt ten eenemale weg in onbeduidendheid, in vergelijking met het nut van dezen nieuwen en nooit vermoeden weg. — Irkoutsk, de hoofdstad van Oostelijk-Siberie, ligt niet meer dan drie honderd mijlen van de oevers der Amoor vermijderd.

Majoor Collins is de eerste vreemdeling die ooit de Amoor is afgezakt, de tweede Amerikaan die ooit het Ural-gebergte is overgetrokken en de eerste die het gebergte overtrok, dat de scheiding daarstelt tusschen den grooten Stillen Oceaan en de ijszeeën. — Met den meesten lof spreekt hij van de Russische beambten en anderen, die hij op zijne lange reize ontmoette, en bij wie hij met de meeste vriendelijkheid en gastvrijheid is ontvangen. Te Kijachta, waar een diner ter zijner eere werd gegeven, werd de gezondheid van den President Buchanan, de tegenwoordige President der Vereenigde Staten, staande gedronken met alle vlaggen en wimpels. De Heer Buchanan, vroeger Amerika's gezant te Petersburg, die het laatste handelstractaat tusschen de beide landen sloot, is aan menigeen in Rusland persoonlijk bekend, en zoo bemind dat zijne benoeming tot het Presidentschap met algemeen genoegen werd vernomen.

Over Hakodadie, in Japan en door de Japansche zee naar de straat van Tartarije en de monding der Amoor, biedt de vaart geene de minste moeijelijkheid aan; doch aan de monding der Amoor gekomen moet men, even als op de Missisippi, stoombooten hebben om de schepen van en naar zee te slepen. Schepen die de Amoor rivier willen bezeilen, moeten de *Castries* aandoen om een loods en kunnen daar ook tevens water en hout innemen.

De aanwinst van het stroomgebied der Amoor is voor Rusland van het grootste gewigt, tot de ontwikkeling van deszelfs Aziatische domeinen niet alleen, maar die aanwinst is ook van het grootste belang voor de beschaving en vooruitgang in het algemeen. — Eeuwenlang was het stroomgebied der rivier in de magt der Tartaren en der Chinezen, die er zelf geen gebruik van wisten te maken, en geene andere natie toestonden dezelve te bevaren of slechts er nabij te komen. De Tartaren, nog immer roofzuchtig en lastig als naburen, zijn thans geheel ingesloten en van alle zijden genaakbaar.

Sedert in Rusland den uitslag is bekend geworden van het bezoek van Majoor Collins te Irkoutsk en van zijne opnemingen op de Amoor rivier, heeft zich te Petersburg eene vereeniging gevormd onder den naam *de Amoor Maatschappij*, welke reeds door den keizer is bekrachtigd en een kapitaal heeft bijeengebragt van vier millioen francs dat later tot twaalf millioen zal worden gebragt, welke maatschappij zich ten doel stelt de aanmoediging en ontwikkeling van handel en nijverheid in het Amoor-dal, de opening van handelsbetrekkingen met vreemde natien langs den weg van den Stillen Oceaan, de bevordering van den handel met de Indianen, het aanbouwen van stoom- en zeilschepen, het oprigten van factorijen, pakhuizen, enz.

Deze onderneming is een ontegenzeggelijk bewijs voor de belangstelling die door de Russen wordt gesteld in de nieuw geopende hulpbronnen.

Na in den loop van 1857 de Amoor te hebben verlaten, heeft de Heer Collins Japan, Kamschatka en de Sandwich eilanden bezocht, en is over San Francisco in Californie te Washington teruggekeerd.

Redactie.

GEBOORTEN, HUWELIJKEN EN STERFGEVALLEN.

Bevallen:

M. C. Ogilvie, geb. Zecha, Z. Batavia 11 Julij — J. C. H. Ruitenbach, geb. van Blommestein, Z. Samarang 26 Junij — H J. van Prehn, geb. Gerlach, Z. Wonosobo 4 Julij. — M. C. E. van de Ven, geb. Hesselaar, D. Pasoeroean 29 Junij. — A. W. Hammelburg, geb. Vieane, D. Soerabaya 14 Julij. — C. W. von Franquemont, geb. Huijsers, Z. Soerabaya 14 Julij. — J. S. de Zoete, geb. Williard, D. Soerabaya 18 Julij.

Getrouwd:

B. J. C. van Eersel met J. C. Haase, Samarang 12 Julij.

Overleden:

De weduwe C. C. Brusse, geb. du Fes, 58 j. Samarang 8 Julij. — Het zoontje van C. A. L. Troostenburg de Bruijn, 1 j. Rembang 19 Mei.

VERTREKKENDE PERSONEN.

J. J. Carabain en echtgenoote. — J. H. Vemer.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.		Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Van
Julij	17	Nederl. Ind.	Kiem Tiang Hoat.	Goei Binkiat.	Banjarmassing.
„	—	Bremer	Johann Lange.	J. Lamke.	Batavia.
„	—	Nederl. Ind.	Bella.	Jono.	Pasoeroean.
„	18	„ „	Little Tot.	Katjoong.	„
„	20	Bremer	Tuisco.	A. Danneman.	Melbourne.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.		Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Naar.
Julij	18	Nederlandsche	Ystroom.	A. Hansen.	Nederland.
„	—	„	Catharina Geertruida.	E. E. Mos.	Batavia.
„	—	Nederl. Ind.	Krabbe.	Mardam.	Pasoeroean.
„	19	„ „	Sara Eleonora.	D. Schuijmer.	Batavia via Samarang.
„	20	Hamburger	Horatio.	H. A. Holm.	China.
„	—	Nederlandsche	Cornelia.	J. H. Witt.	Batavia via Panaroekan.
„	—	„	Pictura.	W. Vogel.	Molukkos.

In lading liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	Namen der Schepen	Gezagvoerders	Bestemming	Agenten
Zweedsche	Maria Charlotte.	Schmidt.	Falmouth.	Fraser Eaton & Co.
Fransche	Marie Gabrielle.	Robert.	Onbepaald.	„ „ „ „
Engelsche	Lismoyne.	Dempster.	China.	„ „ „ „
Nederlandsche	Johannes Henricus Ferdinand.	Lodewijks.	Onbepaald.	„ „ „ „
Oldenburger	Fannij Kirchner.	B. Block.	Onbepaald.	P. Kervel & Co.
Nederl.	Stad Assen.	Haverbult.	Nederland.	Schimmelpenninck & Co.
Nederlandsche	Schoon Verbond.	Borcherts.	„	„ „ „
„	Doggersbank.	P. Kerkhoven.	Onbepaald.	„ „ „
„	Cornelis Antonie.	Kleoe.	Nederland.	„ „ „
„	Stad Utrecht.	Jaski.	„	„ „ „
Engelsche	Princess.	G. Sargent.	Hongkong.	McMillan Marten & Co.
„	Thames.	M. Luckse.	Amsterdam.	„ „ „ „
Bremer.	Johann Lange.	J. Lamke.	Rotterdam.	Wm. Mathieu & Co.
„	Tuisko.	Dannemann.	„	„ „ „ „
Engelsche	Sea Bird.	Stephenson.	Onbepaald.	Major Matzen & Co.
Nederlandsche	Witte Cornsz. de Wit.	Kruimel.	Nederland.	Ruyl Cramer & Co.

Vertrokken Passagiers.

Met de Nederl. bark *Pictura*, drie Militairen.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Z. M. wachtschip Batavia; stoomschepen Madura, Gedeh en Merapie, de schepen Sea Bird, Doggersbank, Schoon Verbond, Dominon, Princes, Thames, Marie Gabrielle, de Stad Utrecht, Al Oosmanie, Elizabeth Anthonia, Johann Lange en Tuisco; stoomschip Batavia; de barken Fathal Ma-än, Saijan Maskour, Goansien, Fathal Kair, Oosterling, Fannij Kirchner, Witte Corneliszoon de Witt, Hing Goan, Cornelis Anthonie, Fathul Joesoer, Stad Assen, Djadal Haer, Johannes Hendrikus Ferdinand en Kiem Tian Hoat; de brikken Sophia Fraser en Atiatool Rachman; de schoeners Bientang Timor, Pinang, Boesirie, Bingsseng, Sarie Tengaroong en Bella; de kotter Little Tot.

PASOEROEAN.

AANGEKOMEN.

12 Julij. De Ned. Ind. schoener *Bella*, gezagv. Jono, van Soerabaya.

14 „ Het Nederl. schip *Wilhelmina Catharina*, gezagv. N. M. O. de Groot Stifrij.

„ 15 Julij. Het Nederl. schip *Nederwaard*, gezagv. D. Kwakkelstein, van Probolingo.

17 Julij. De Ned. Ind. kotter *Little Tot*, gezagv. Katjoong, van Soerabaya.

VERTROKKEN.

15 Julij. De Ned. Ind. schoener *Bella*, gezagv. Jono, naar Soerabaya.

17 Julij. Het Nederl. schip *Prins Hendrik*, gezagv. W. P. de Jonge, naar Amsterdam; de Ned. Ind. kotter *Little Tot*, gezagv. Katjoong, naar Soerabaya.

Uitvoer te Pasoeroean van den 13den tot en met den 17den Julij 1858.

Naar Amsterdam met het Nederl. schip *Prins Hendrik*, gezagv. W. P. de Jonge.

1225 kannassers Gouv. suiker, wegende 4000$^{70}/_{100}$ picols en 3390 balen Gouv. koffij, wegende 3390 picols.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya van den 19den tot en met den 21sten Julij 1858.

AANVOER.

Van Banjarmassing per de Ned. Ind. bark *Kiemtiang*, gezagv. Goei bin Kiat, agent Gezagvoerder

1840 bossen bindrotting, 73 stuks planken, 13160 maloekoematten, 44$^{55}/_{100}$ picols was en kleinigheden, diverse personen.

UITVOER.

Naar Moluccos per het Ned. schip *Pictura*, gezagv. W. Vogel.

3600 picols rijst, B. Kopersmit & Co; 1 kist diversen, 5 kisten roode wijn, 25 kelders genever, 2 vaten wijn azijn, 100 kisten zeep, Schimmelpenninck & Co; 8$^{15}/_{100}$ picols klapper olie, Gebr. Kocken; 1 kist manilla sigaren, Gebr. Van Delden.

Naar China per het Engelsche schip *Lismoijne*, gezagv. Demster.

120 picols rotting, 7800 picols rijst, 450 picols olie-koeken, 100 picols sapanhout, 2$^{74}/_{100}$ picols vogelnestjes, Tjiai Ingsing.

Naar Macassar per het Engelsche schip *Ellen*, gezagv. Bing.

1 vat portwijn, McMillan Marten & Co; 125 kelders genever, 10 vaten meel, 25 vaatjes erwten, 2 kisten st. Julien, Gebr Van Delden; 150 kelders genever, 50 kisten geweren, 1 kist aardewerk, 3 kisten manufacturen, J. F. van Leeuwen & Co; 300 kelders arak, 5 kisten koopmanschappen, 149 kelders arak, W. Mathieu & Co; 60 vaatjes boter, 6 baaltjes rood garen, 2 kisten diverse, Schimmelpenninck & Co.

Naar Banjermassing per het Ned. schip *Colombine*, gezagv. Malbrane.

218 collis machinerien, Fraser Eaton & Co; 8$^{80}/_{100}$ picols klapper olie, 9 pakken man. sigaren, 5 kisten provisien, 10 picols aardappelen, 4 picols suiker, Martens & Co.

Naar Macasser, Timor en Moluccos per de stoomboot *Macasser*, gezagv. Schmidt.

2 kisten papier, 3 vaatjes griffels, 2 kisten kramerijen, Ruyl Cramer & Co; 8$^{15}/_{100}$ picols klapper-olie, Gebr. Kocken; 8 kisten inhd. lijnwaden, J. F. van Leeuwen & Co; 100 kelders genever, 5 kistjes wijn, 1 kist manufacturen, 3 kisten vruchten en suikerwerk, 1 kist likeur, 1 vat inkt, 6 kistjes lijn-olie verf, 1 vaatje hagel, 1 kist kaas, 4 kistjes kaarsen, 2 vaatjes glaswerk, 25 vaatjes boter, 2 vaatjes spijkers, Schimmelpenninck & Co; 3 kisten lijnwaden, Fraser Eaton & Co; 121 kelders genever, J. F. van Leeuwen & Co; 15 picols dendeng, L. G. van Kakerveld; 66 picols rijst, 13 kistjes thee, 2 kisten lantarens, 1 kist koperwerk en kleinigheden, Nash; 3/2 leggers en 300 kelders arak, Asschenbergh & Co; 2 kisten saroongs, Fraser Eaton & Co; 1 kist hoofd-doeken, J. F. van Leeuwen & Co; 2 kisten doeken, W. W. Cook & Co; 7 vaatjes boter, 2 vaten vleesch, 2 kisten wijn, W. Cores de Vries, 6 kisten limminiassen, N. H. M.

Naar Hongkong per het Hamb. schip *Horatio*, gezagv. H. J. Holm.

6363$^{10}/_{100}$ picols rijst, 200 manden seltzerwater, Schimmelpenninck & Co; 244$^{97}/_{100}$ picols rotting, P. Kervel & Co.

Naar Batavia en Pasoeroean per het Nederl. schip *Cornelia*, gez. Wit.

3000 picols koffij, 128 vaten noten, 158 picols rotting, N. H. M.

Marktprijzen.

SUIKER N°. 18 per picol ƒ 15½ à ƒ 16.—
KOFFIJ per picol ƒ 25.—
RIJST (CARGA) per koijang ƒ 110 à ƒ 120.—
Id. (WITTE) „ „ ƒ 135 à ƒ 150.—
KOEHUIDEN per 100 st. ƒ 150 à ƒ 250.—
ARAK per legger ƒ 50 à ƒ 60.—
OLIE (KLAPPER) ƒ 15 à ƒ 21.—
OLIE (KATJANG).
KADJANG MATTEN ƒ 9.—
ROTTING ƒ 7 à ƒ 9.—
WISSELKOERS 97%

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Zondag den 25sten Julij 1858, 's ochtends ten half 9 ure.

Voorbereiding voor het H. Avondmaal.

Ds. MOUNIER.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Zondag den 25sten Julij 1858, des morgens ten half 9 ure.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij M. WIJT & Z. te *Rotterdam* en bij L. VAN BAKKENES Co te *Amsterdam*.

GEDRUKT BIJ E. FUHRI & CO TE SOERABAYA.